MAKSU- JA TOLLIAMET

Deklaratsiooni TSD esitamine

Sisukord

Lisa 4 täitmise juhised **3**
- ***Eluasemekulud*** **3**
- ***Kindlustusmaksed*** **4**
- ***Sõiduauto ja sõidukiga seotud kulud*** **5**
  - **Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitis** **6**
  - **Arvestuse pidamine** **7**
  - **Näide. Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitamine üle piirmäära** **9**
  - **Lähetus isikliku sõiduautoga** **10**
  - **Hüvitis puudega töötajale** **10**
  - **Tööandja sõiduauto kasutada võimaldamine** **11**
  - **Näide. Tööandja sõiduauto kasutamise maksustamine** **12**
  - **Sõiduk ja muu tööandja vara** **12**
  - **Näide. Muu vara kasutamise maksustamine** **13**
- ***Antud laen*** **14**
  - **Näide. Antud laenu deklareerimine** **16**
- ***Tehing turuhinnast madalama hinnaga*** **16**
  - **Näide. Töötajale tasuta toitlustamise võimaldamise deklareerimine** **18**
  - **Näide. Töötaja toitlustamise kulu deklareerimine** **18**
- ***Osalusoptsioonid*** **18**
  - **Näide. Osalusoptsioooni võõrandamine** **19**
  - **Näide. Osalusoptsiooni realiseerimine** **20**
- ***Tehing turuhinnast kõrgema hinnaga*** **20**
- ***Loobumine nõude sissenõudmisest*** **21**
- ***Koolituskulud*** **22**
- ***Tervis ja sport*** **25**
- ***Muud erisoodustused*** **25**
- ***Töötervishoiukulud*** **26**
- ***Töölepingu alusel töötava töötaja majutamise kulud*** **27**
  - **Näide. Eesti töötaja üürib tööandja korterit** **27**
  - **Näide. Välisriigi töötaja majutamine ja Eestis viibimise kulud** **28**
- ***Erisoodustuse summa, mida Eestis ei maksustata*** **28**
  - **Eestis ei maksustata tulumaksuga** **29**
  - **Eestis ei maksustata sotsiaalmaksuga** **30**
  - **Näide. Töötamine välisriigis rohkem kui 183 päeva A1 tõendiga** **31**
  - **Näide. Töötamine välisriigis vähem kui 183 päeva A1 tõendiga** **31**
  - **Näide. Eesti tööandja juures töötab välisriigi resident A1 tõendiga** **32**
- ***Parandusdeklaratsioon*** **32**
- ***Erijuhtude tulumaks*** **33**

Lisa 4 täitmise juhised

Deklaratsiooni täitmisel pöörake palun tähelepanu alljärgnevale:

- lähtudes erisoodustuse sisust, on oluline vahet teha erisoodustusel (rahaliselt hinnatav hüve) ja rahalistel väljamaksetel (**tulumaksuseadus § 48 lg 5**);
- kuna erisoodustustena käsitletakse erinevaid maksuobjekte, siis tuleb igal konkreetsel juhul jälgida, millal töötajale hüve tekib;
- saadud hüve ei tähenda alati kannet raamatupidamises, siin võib esineda ka neid maksuobjekte, kus tegelikke kulutusi ei ole;
- tehtud kulutused kajastatakse deklaratsiooni TSD lisal 4 kassapõhiselt, s.t selles kuus, millal erisoodustus tegelikult anti;
- rahalist väljamakset käsitletakse erisoodustusena erandjuhtudel (tavaliselt reguleeritud vastava seaduse või normatiivaktiga, nagu näiteks isikliku sõiduauto kasutamise kompensatsioon);
- erisoodustuse puhul, kui tegelikku väljamakset ei ole toimunud (nt tööandja sõiduauto kasutamine isiklikuks otstarbeks), näidatakse erisoodustuse summa selle kuu lisal 4, millal töötaja soodustuse sai;
- lisa 4 erinevatel ridadel ei ole tulumaksuseaduse § 48 lõikes 2 toodud töötajad erisoodustuste saajatena võrdselt käsitletavad, s.t töötajate ring on piiratum kui erisoodustuste saajate ring üldiselt (näiteks lähetus, isikliku sõiduauto kasutamine);
- deklaratsioon täidetakse eurodes sendi täpsusega;
- paranduste, muudatuste ja täienduste tegemine toimub selle kuu deklaratsioonil ja lisal 4, kus parandatavat summat kajastati esmakordselt, s.t esitatakse selle kuu kohta uus lisa 4 märkusega „parandus";
- read ei saa olla täidetud märgiga „–";
- kui maksustamisperioodil erisoodustusi ei ole tehtud, siis lisa 4 ei esitata.

Viimati uuendatud 08.01.2025

Eluasemekulud

Eluasemekulude täielik või osaline katmine (kood 4000).

Tulumaksuseaduse § 48 lõike 4 punkti 1 kohaselt maksustatakse tööandja poolt (vt **selgitusi tööandjale**) töötaja eluasemekulude täielik või osaline katmine (vt **selgitusi töötajale**).

Erisoodustuse hinnaks on nende kulude katmiseks tehtud kulude summa vastavalt „**Erisoodustuse hinna määramise korra**" §-le 6.

Erisoodustusena on käsitletav tööandja poolt töötaja isikliku elamisega kaasnevate eluasemekulude katmine. Eluasemekuludena käsitletakse näiteks elektri- ja soojusenergiakulusid, vee- ja kanalisatsioonikulusid, eluaseme üüri või eluaseme üürimiseks tehtavaid kulusid, sidevahendite kulusid (telefon, internet) jne.

Olenevalt tehtava töö sisust võib praktikas tulla ette situatsioone, kus töötaja kasutab osa oma eluruumist tööandja huvides töötamiseks (näiteks töötatakse kodukontoris; müüakse telefoni teel kaupu; raamatupidaja teeb tööandjale tööd kodus, jne) ning tööandja katab sellised isiklikus elukohas asuva tööruumiga seotud kulud. Kui sellised kulud on seotud tööandja ettevõtlusega, ei ole kulude kandmine käsitletav töötaja eluasemekulude katmisena ning erisoodustusena. Hüvitatavate kulude proportsioon peab olema tööandja poolt põhjendatud ja kantavad kulud dokumentaalselt tõendatud.

Viimati uuendatud 25.07.2022

Kindlustusmaksed

Kindlustusmaksete tasumine, kui selline kohustus ei ole ette nähtud seadusega (kood 4010).

Tulumaksuseaduse § 48 lõike 4 punkti 3 kohaselt loetakse erisoodustuseks kindlustusmaksete tasumist, kui selline kohustus ei ole ette nähtud seadusega.

Kindlustusmaksete hinnaks on kindlustusmakseteks tasutud summa vastavalt **„Erisoodustuse hinna määramise korra" §-le 4**.

Kindlustus, mille puhul **kindlustuslepingu sõlmimine ei tulene seadusest**, on **vabatahtlik**.

Kindlustustegevus jaguneb järgmisteks alaliikideks: kahju-, elu- ja edasikindlustus.

Kui töötajate kindlustamine tööandja poolt **on ette nähtud seadusega**, ei ole selliste kindlustusmaksete tasumine käsitletav erisoodustusena.

Näide

Avaliku teenistuse seaduse § 45 lõike 4 punkti 3 kohaselt on tööandja kohustatud hüvitama pikaajalise välislähetuse korral lähetusse saadetava ametniku ja temaga kaasas oleva perekonnaliikme tervisekindlustuse kulud.

Kui töötajate kindlustamine **ei ole ette nähtud seadusega**, sõltub tööandja poolt töötajate kindlustamisel tehtavate kindlustusmaksete käsitlemine erisoodustusena sellest, kes on kindlustuse puhul soodustatud isikuks. Kui sellise kindlustuse puhul on soodustatud isikuks töötaja, on tasutud kindlustusmaksete summa käsitletav erisoodustusena.

Näide

Tööandja tasub kindlustusandjale õnnetusjuhtumikindlustuse makseid. Õnnetusjuhtumikindlustuse leping hõlmab nii töötajat kui ka tema peret ning soodustatud isikuks on töötaja.

Tulumaksuseaduse § 48 kohaselt on erisoodustuste maksustamise põhimõtte aluseks see, et tööandja annab rahaliselt hinnatavaid hüvesid töötajatele. Seega ei käsitata erisoodustusena selliseid situatsioone, kus kindlustusmaksete tasumine ei ole küll seadusega ette nähtud, kuid tööandja kindlustab töötajad nii, et kindlustuse soodustatud isik ja kindlustussumma kasutaja on tööandja. Kindlustades töötaja, kindlustab tööandja tegelikult ennast võimalike kulutuste vastu. Näiteks tööõnnetusega kaasnevate kulutuste katmiseks.

Töötajate ravikindlustuse kindlustusmaksete maksustamisest lugege rohkem erisoodustuste lehel jaotisest **Tervise- ja spordikulud**.

Viimati uuendatud 27.07.2023

Sõiduauto ja sõidukiga seotud kulud

Sõiduauto, sõidukite ja muu vara kasutamine deklareeritakse TSD lisa 4 koodidel järgnevalt:

- **koodil 4030** - isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise eest hüvitise maksmine üle piirmäära
- **koodil 4040** - tööandja sõiduauto kasutamise võimaldamine töö-, ameti- või teenistusülesannetega või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks
- **koodil 4050** - tööandja sõiduki või muu vara tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannetega või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks.

Viimati uuendatud 23.09.2021

Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitis

Isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise eest hüvitise maksmine üle piirmäära (kood 4030).

Tulumaksuseaduse § 13 lõige 3 punkt 2, § 48 lõige 4 punkt 5 ja Vabariigi Valitsuse 14. juuli 2006. aasta määrus nr 164 „Teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel isikliku sõiduauto kasutamise kohta arvestuse pidamise ja hüvitise maksmise kord" reguleerivad teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel isikliku sõiduauto kasutamise kohta arvestuse pidamist ning sätestavad maksuvaba piirmäära, mille ulatuses saab tööandja töötajale isikliku auto kasutamise eest hüvitist maksta.

Tööandja huvides isikliku sõiduauto kasutamist on ametnikule, töötajale või juhtimis- või kontrollorgani liikmele võimalik hüvitada vaid arvestuse pidamise alusel.

Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitiste saajate ring on võrreldes tulumaksuseaduse § 48 lõikes 3 toodud loeteluga kitsam ja seega saab isikliku sõiduauto kasutamise hüvitist maksuvabalt maksta vaid ametnikule, töötajale (TLS tähenduses) ja juhtimis- või kontrollorgani liikmele või juriidilise isiku juhatuse või juhatust asendava organi liikmele. Seega ei ole võimalik nimetatud korda rakendada võlaõiguslike lepingute (töövõtu- või käsunduslepingu) alusel teenust osutavatele isikutele, v.a juhul, kui on tegemist juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmega.

Tulumaksuseaduses ja sõiduauto määruses on reguleeritud hüvitise maksuvaba maksmise piirmäär ainult isikliku sõiduauto kasutamise kohta. Sõiduauto definitsiooni tulumaksuseadus ega sõiduauto määrus ei sisalda ja selle mõiste sisustamisel lähtub maksuhaldur sõiduki registreerimisel kehtivatest kategooriatest.

Tulumaksuseadus ja sõiduauto määrus kasutavad mõistet sõiduauto, mille sisustamisel tuleb lähtuda majandus- ja kommunikatsiooniministri 13.06.2011. a määruse nr 42 „**Mootorsõiduki ja selle haagise tehnonõuded ning nõuded varustusele**" lisast 5. Lisa 5 kohaselt on sõiduauto M1-kategooria sõiduk, mis on vähemalt neljarattaline, reisijateveoks konstrueeritud ja valmistatud mootorsõiduk, millel lisaks juhiistmele ei ole rohkem kui kaheksa istekohta.

Sõidukeid, mida tähistatakse G-tähe lisamisega kategooria tähisesse, loetakse maastikuautodeks. Seega tuleb sõiduauto määratlemisel lähtuda sõiduki tehnilises passis olevast M1- või M1G-kategooria määratlusest.

Tööandja huvides tehtavad sõidud, mis töötaja teeb sõidukiga, mis ei vasta sõiduauto kategooriatele (kaubik, veoauto jne), saab tööandja hüvitada konkreetsete kuludokumentide alusel ja sellistele sõidukitele ei saa rakendada isikliku sõiduauto kasutamise korda ning kehtestatud maksuvabasid piirmäärasid. Loomulikult on ka sellise kuludokumentide alusel makstava hüvitise eelduseks sõiduki kasutamine teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel.

Isikliku sõiduautona käsitletakse isiku kasutuses olevat sõiduautot, mis ei ole tööandja omanduses ega valduses. Isik, kellele makstakse hüvitist teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmise eest isikliku sõiduautoga, ei pruugi olla sõiduauto omanik, vaid võib kasutada sõiduautot kasutusvalduse lepingu, liisinglepingu, rendilepingu jne alusel.

Viimati uuendatud 08.01.2025

Arvestuse pidamine

Eelmises menüüpunktis viidatud isikutele on võimalik hüvitada **tulumaksuseaduse § 13 lõike 3 punkti 2** ja sõiduauto määruse kohaselt sõitude kohta nõuetele vastava arvestuse pidamisel **kuni 0,50 eurot kilomeetri kohta, kuid mitte rohkem kui 550 eurot kalendrikuus** iga hüvitist maksva tööandja kohta. Seega, kui töötajal on mitu tööandjat ja töötaja kasutab mõlema tööandja huvides enda isiklikku sõiduautot, on sõitude kohta arvestuse pidamisel mõlemal tööandjal võimalus (maksuvaba piirmäära ulatuses) töötajale hüvitada sama sõiduauto kasutamise eest maksimaalselt 550 eurot kuus.

Töötaja isikliku auto kasutamise eest hüvitise maksmiseks vormistab tööandja sõiduauto määruse § 3 kohaselt asutuse juhi, juriidilise isiku pädeva organi või tema poolt volitatud isiku kirjaliku otsuse, milles näidatakse hüvitist saava isiku ees- ja perekonnanimi, hüvitise suurus, sõidu kuupäev või periood, mille jooksul tehtud sõitude kulusid hüvitatakse. Kirjalikule otsusele lisatakse sõiduauto kasutamise õigust tõendava dokumendi koopia.

Kui sõiduauto kasutamise kulude hüvitamisel peetakse arvestust, siis näidatakse sõiduauto määruse § 4 kohaselt selles:

- ✓ sõiduautot kasutava isiku ees- ja perekonnanimi
- ✓ sõiduauto riikliku registreerimismärgi andmed
- ✓ sõiduauto läbisõidumõõdiku alg- ja lõppnäit iga teenistus-, töö- või ametiülesande täitmisel tehtud sõidu korral
- ✓ kuupäev ja sõidu eesmärk iga teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel tehtud sõidu korral.

Tööandja poolt makstav hüvitis kuni 0,50 eurot kilomeetri kohta (maksimaalselt 550 eurot kalendrikuus) hõlmab kõiki sõiduauto kasutamisega seonduvaid kulusid (rehvivahetus, autoremont, bensiin jne), mistõttu on täiendavate kuludokumentide alusel tehtud väljamaksed käsitletavad erisoodustusena (v.a parkimistasu).

Alates 01.07.2017 saab tööandja töötajale teenistus-, töö- või ametiülesannete täitmisel makstavat parkimistasu kuludokumendi alusel maksuvabalt hüvitada, arvestamata läbitud kilomeetreid.

Isikliku sõiduauto tööandja huvides kasutamise eest hüvitise tasumisel on oluline, et sõiduauto ei oleks tööandja omanduses ega valduses. Kui töötaja on sõiduauto andnud tööandja valdusesse, ei ole võimalik maksta talle isikliku sõiduauto kasutamise eest ettenähtud hüvitist. Töötaja poolt tehtavad isiklikud sõidud tööandja valduses oleva sõidukiga on maksustatavad erisoodustusena.

Tulumaksuseadus ja sõiduauto määrus ei sätesta isikliku sõiduauto töösõitudeks kasutamise eest makstud hüvitisele igakuise väljamaksmise nõuet. Isikliku sõiduauto kasutamise eest arvestuse pidamisel saadud hüvitis võidakse maksta töötajale summeeritult. Oluline on, et ühe kuu kohta ei arvestataks hüvitist üle ettenähtud piirmäära. Kui kalendrikuu kohta tuleb arvestusliku hüvitise summa suurem kui piirmäär, on piirmäära ületav osa käsitletav erisoodustusena, mis tuleb deklareerida selles kuus, millal hüvitise väljamaksmine toimus.

Tulumaksuseaduse § 56[1] kohaselt on residendist juriidiline isik, riigiasutus või kohaliku omavalitsuse üksuse asutus, füüsilisest isikust tööandja ning Eestis püsivat tegevuskohta omav või tööandjana

tegutsev mitteresident, kes on kalendriaasta jooksul teinud füüsilisele isikule § 13 lõike 3 punktis 2 või 2^1 nimetatud väljamakseid, kohustatud esitama nende kohta Maksu- ja Tolliametile deklaratsiooni kalendriaastale järgneva aasta 1. veebruariks.

Deklaratsiooni vormi ja selle täitmise korra kehtestab rahandusminister määrusega. Selliseks deklaratsiooniks on INF 14.

Deklaratsioonis INF 14 tuleb tööandjal märkida kalendriaasta jooksul füüsilisele isikule arvestuse pidamisel isikliku sõiduauto kasutamise eest tegelikult (sh ka erisoodustusena deklareeritud) makstud hüvitiste summad. Isikliku sõiduauto hüvitise deklaratsioonil tuleb kajastada ka hüvitis, mis **tulumaksuseaduse § 13 lõike 3 punkti 2^1** kohaselt makstakse töötajale, ametnikule või juriidilise isiku juhtimis- või kontrollorgani liikmele, kellel on puue ja kes kasutab isiklikku autot (mootorsõidukit) sõiduks elukoha ja töökoha vahel, kui tal ei ole võimalik tulenevalt oma puudest kasutada ühistransporti. Puudega isik, kellele makstakse isikliku sõiduauto kasutamise eest hüvitist, peab pidama arvestust tööandja huvides tehtavate sõitude üle tulenevalt tulumaksuseaduse § 13 lõike 3 punktist 2^1 ja sõiduauto määruse § 2 lõike 2 kohaselt puudub tööandjal võimalus maksuvabalt maksta puudega isikule tema isikliku sõiduauto kasutamise eest hüvitist arvestuse puudumisel.

Mitme tööandja korral täidab ja esitab iga hüvitist maksev tööandja deklaratsiooni INF 14 tema poolt töötajale välja makstud hüvitise kohta.

Deklaratsioonil INF 14 näidatakse kõik tööandja poolt välja makstud hüvitised isikliku sõiduauto kasutamise eest (näidatakse summad, mis isikule tema isikliku sõiduauto kasutamise eest välja maksti), sh ka see osa hüvitisest, mis ületab maksuvaba piirmäära sõitude kohta arvestuse pidamisel.

Viimati uuendatud 05.10.2021

Näide. Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitamine üle piirmäära

Isikliku sõiduauto kasutamise hüvitamine üle piirmäära

Töötaja esitas raamatupidajale sõidupäeviku, mille kohaselt on töötaja kasutanud isiklikku sõiduautot töötegemiseks ja läbinud ühes kuus 2000 km (2000 x 0,5 = 1000). Maksuvaba piirmäära ületav summa 1000 – 550 = 450 eurot tuleb deklareerida kui isikule võimaldatud erisoodustus.

Viimati uuendatud 20.12.2024

Lähetus isikliku sõiduautoga

Kokkuleppel tööandjaga võib lähetatav minna lähetusse ka oma isikliku sõiduautoga.

Töö-, teenistus- või ametilähetusega seotud sõidukulu hüvitamist kuludokumentide alusel reguleerib töölähetuse määrus. Seega, kui töötaja soovib, et tööandja hüvitaks lähetusega seonduva sõidukulu kuludokumentide alusel ja kulu hüvitamisel kohaldatakse töölähetuse määrust, ei kohaldata selliste kulude hüvitamisel sõiduauto määruses sätestatud piirmäärasid.

Oluline on, et ühte lähetusse minekut ei saa maksuvabalt hüvitada topelt ja tööandja peab valima, kas hüvitada isikliku sõiduauto kasutamine lähetuses olles kuludokumentide alusel, mille hüvitamisel summalist piirangut ei ole, või hüvitada tööandja huvides tehtavad sõidud **tulumaksuseaduse** § 13 lõike 3 punktide 2 ja 21 alusel ning piirmäärasid arvestades.

Kui tööandja otsustab lähetusega seotud isikliku sõiduauto kasutamise kulu hüvitada kuludokumentide alusel, siis neid summasid isikliku sõiduauto hüvitise deklaratsioonil (INF 14) ei kajastata.

Viimati uuendatud 18.06.2021

Hüvitis puudega töötajale

Tulumaksuseaduse § 13 lõike 3 punktis 21 nähakse tööandjale ette puudega töötajale, ametnikule või juhtimis- või kontrollorgani liikmele elukoha ja töökoha vaheliste sõitude hüvitamise võimalus.

Tööandjal on TuMS § 13 lõike 3 punkti 21 ja sõiduauto määruse § 1 lõike 2 kohaselt võimalus maksta puudega töötajale hüvitist vaid juhul, kui puudega töötajal ei ole võimalik kasutada töö ja elukoha vahel liikumiseks ühistransporti või ühistranspordi kasutamine põhjustab liikumis- ja töövõime olulist langust. Kuna seadus ja määrus kasutavad isikliku sõiduauto asemel mõistet mootorsõiduk, siis pole nõutav, et puudega isik kasutaks sõitude tegemiseks sõiduautot.

Isikliku sõiduauto kohta kehtestatud tingimused ja piirmäärad kehtivad ka puudega isiku poolt

kasutatava mootorsõiduki kohta. Puudega isik saab hüvitist vaid juhul, kui ta sõiduauto või mootorsõiduk ei ole tööandja omanduses või valduses.

Tulenevalt sõiduauto määruse § 2 lõikest 2 saab tööandja puudega isikule elukoha ja töökoha vaheliste sõitude eest hüvitist maksta vaid arvestuse pidamisel. Arvestust pidamata ei ole võimalik mootorsõiduki kasutamise eest hüvitist maksta.

Sõitude kohta arvestuse pidamisel rakendatakse tulumaksuseaduse § 13 lõike 3 punktis 2 sätestatud määrasid, mille kohaselt on ühele isikule makstava hüvitise maksuvaba piirmäär arvestuse pidamisel 0,50 eurot kilomeetri kohta, kuid mitte rohkem kui 550 eurot kalendrikuus iga hüvitist maksva tööandja kohta.

Puudega isiku isikliku mootorsõidukiga lähetusse saatmise korral ja/või mitme tööandja huvides tehtavate sõitude hüvitamise korral kohaldatakse deklareerimisel sätteid, mis kehtivad isikliku sõiduauto kasutamise hüvitamise kohta. Sellised hüvitised näidatakse isikliku sõiduauto hüvitise deklaratsioonil INF 14.

Viimati uuendatud 19.12.2024

Tööandja sõiduauto kasutada võimaldamine

Tööandja sõiduauto kasutada võimaldamine töö-, ameti- või teenistusülesannetega või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks (kood 4040).

Sõiduki ja muu tööandja vara tasuta või soodushinnaga kasutada andmise maksustamist reguleerivad **tulumaksuseaduse** § 48 lõige 8 ja § 48 lõige 4 punkt 2, kus vaadeldakse eraldi tööandja omandis või valduses oleva sõiduauto kasutamise võimaldamist ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks ja tööandja muu vara (v.a sõiduauto) kasutamist ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks.

Maksukohustust ei teki tööandjal juhul, kui sõiduautot (M1- (sh M1G-) kategooria sõiduk) ei võimaldata töötajatel kasutada erasõitudeks ja sõidukiga ei tehta ettevõtlusega mitteseotud sõite, kuid see asjaolu peab olema tõendatav ja kontrollitav. Ettevõtlusega mitteseotud sõitude tegemist on maksumaksjal võimalik tõendada nii sõidupäeviku kui ka muude tõendite või dokumentide abil. Ettevõtlusega mitteseotud sõitude tegemise ja mittetegemise tõendamise vorm on maksumaksja enda otsustada.

Erisoodustuseks ei loeta tulumaksuseaduse § 48 järgi töötaja poolt tööandja sõiduki kasutamist ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks viisil, mis pole rahaliselt hinnatav soodustus ja kui see

kasutamine ei too tööandjale kaasa täiendavaid kulusid. Seega on oluline esmalt hinnata seda, millisel otstarbel tööandja sõidukit töötaja poolt kasutatakse. Tööandja omandis või valduses oleva sõiduauto töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutamise võimaldamisel on erisoodustuse hind **1,96 eurot** sõiduauto liiklusregistris märgitud **mootori võimsuse ühiku (kW) kohta kuus. Üle viie aasta vanuse sõiduauto puhul** on erisoodustuse hind sõiduauto mootori võimsuse **ühiku (kW) kohta 1,47 eurot**. Erisoodustust ei teki maksustamisperioodil, kui sõiduauto on ajutiselt liiklusregistrist kustutatud või registrikanne on peatatud.

Kui tööandja sõiduautot ei ole võimalik kasutada erasõitudeks, siis tuleb tööandjal sellest Transpordiametit teavitada.

Viimati uuendatud 30.06.2021

Näide. Tööandja sõiduauto kasutamise maksustamine

Uue 90 kW võimsusega sõiduauto puhul on erisoodustuse hind 1,96 × 90 = 176,40 eurot ning sellelt arvutatud maksukohustus on 124,38 eurot (tulumaks ja sotsiaalmaks).

Tulumaksuseadus kasutab mõistet sõiduauto, mille sisustamisel tuleb lähtuda määruse „**Mootorsõiduki ja selle haagise tehnonõuded ning nõuded varustusele**” lisast 5. Lisa 5 kohaselt on M1-(sh M1G-) kategooria sõiduk, millel lisaks juhiistmele ei ole rohkem kui kaheksa istekohta. Seega tuleb sõiduauto määratlemisel lähtuda sõiduki tehnilises passis olevast kategooria määratlusest.

Tähele tasub panna, et tehnilises passis oleva sõiduki kategooria muutmine ja sõiduki ümberehitamine ei muuda maksustamist. Maksustatakse tööandja ettevõtlusega mitteseotud sõidud siiski erisoodustusena ja sõiduki kategooria muutmisel ei lange maksustamise alus ära, muutuda võivad aga õiguslikud alused, millest maksustamisel lähtutakse. Kui tööandja sõiduautot ei ole võimalik kasutada erasõitudeks, siis tuleb tööandjal sellest Transpordiametit teavitada.

Viimati uuendatud 19.12.2024

Sõiduk ja muu tööandja vara

Rahandusministri 13. jaanuari 2011 määrusega nr 2 kehtestatud erisoodustuste hinna määramise korra § 2 lg 1 kohaselt, kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva vara (välja arvatud sõiduauto) tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks, loetakse erisoodustuse hinnaks selle vara rendile andmise turuhind või rendile andmise turuhinna ja soodushinna vahe.

Sõidukid, mis ei ole käsitletavad sõiduautona (s.t ei ole M1- või M1G-kategooria sõidukid), kuuluvad maksustamisele erisoodustuse hinna määramise korra üldpõhimõtete kohaselt. Sellisel juhul leitakse maksustatav väärtus rendile andmise hinna või turuhinna ja soodushinna vahe leidmise teel.

Alates 01.01.2018 aastast on N1-kategooriaga sõidukil (kaubikul) erisoodustuse hind võimalik arvutada ka kilovatipõhiselt, kui tööandja võimaldab kaubikut kasutada erasõitudeks. Seega on tööandjal kaubiku puhul võimalus valida, kas erisoodustuse hind leitakse kilovatipõhise arvestuse alusel (nii nagu sõiduautol) või rendile andmise hinna või turuhinna ja soodushinna vahe leidmise teel.

Erisoodustuse hinna määramise kord ei näe ette võimalust kohaldada muudele sõidukitele sõiduauto sõidupäeviku pidamise korda. Seega tuleb erisoodustusena maksustada tööandja sõiduki kasutamine sõiduki rendile andmise turuhinna alusel ning maksustada erisoodustusena sõiduki rendihinna alusel ka töötaja lühiajaline sõiduki kasutus.

Muu vara, mida tööandja saab töötajale ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks tasuta või soodushinnaga kasutada anda, on väga erinev. Vara, mida tööandja võib lubada töötajal tööga mitteseotud tegevuseks kasutada, ei pea olema tööandja omandis, vaid see võib olla ka renditud, liisitud, kasutusvalduse alusel kasutada saadud, jne. Määrav on vaid see, et vara oleks tööandja valduses.

Muu vara määratluse alla võivad kuuluda tööriistad, muruniiduk, arvuti jms, mis on tööandja valduses ettevõtluse toimimise eesmärgil. Muu tööandja vara määratluse alla võib kuuluda ka vara, mis ei vasta piiritletava vara mõistele, nagu tööandja ruumi kasutamine isiklikul otstarbel, tööandja telefoni kasutamine isiklike kõnede tegemiseks, tööandja poolt töötajale võimaldatud (töö)riiete kandmine ja kasutamine väljaspool tööaega, jne.

Viimati uuendatud 18.06.2021

Näide. Muu vara kasutamise maksustamine

Erisoodustuseks on ka tööga mitteseotud tegevuseks ruumi kasutada andmine ning ruumiga koos kontoritehnikat ja bürootarvete mitte tööeesmärkidel kasutamine. Erisoodustuse hinnaks on sellisel juhul ruumi (koos kontoritehnikaga) rendile andmise turuhind või rendile andmise turuhinna ja soodushinna vahe, kui töötaja hüvitab mingis osas tööandjale ruumi kasutamise. Tööandja sideteenuste (telefoni) kasutamisel isiklikul otstarbel (s.t erakõnede tegemisel) on erisoodustuse hinnaks kõnede maksumus ja muud kasutamisega seotud tasud.

Töötervishoiu ja tööohutuse seaduse § 13 lõike 1 punkti 11 kohaselt peab tööandja omal kulul andma töötajale isikukaitsevahendid, tööriietuse ning puhastus- ja pesemisvahendid, kui töö laad seda nõuab. Tööandja poolt töötajale muretsetud tööriietus on mõeldud eelkõige kandmiseks ja kasutamiseks tööajal. **Tulumaksuseaduse** § 32 lõike 2 kohaselt loetakse tööandja poolt tööriiete ostmist ettevõtlusega seotud kuluks. Töövälisel ajal maksustatakse tööriiete kasutamine erisoodustusena.

Oluline on määratleda ka see, kas riided jäävad pärast tööpäeva lõppu tööandja valdusesse või mitte ja kas tööandja sätestab piiranguid tööriiete kasutamise osas töövälisel ajal.

Viimati uuendatud 30.06.2021

Antud laen

Turutingimustest madalama intressimääraga antud laen (kood 4060)

Tulumaksuseaduse § 48 lõike 4 punkti 6 kohaselt loetakse erisoodustuseks tööandja poolt töötajale laenu andmist turutingimustest madalama intressimääraga, välja arvatud, kui intress selle maksmise hetkel on vähemalt kahekordne Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatav intressimäär.

Rahandusministri määruse **„Erisoodustuse hinna määramise kord" § 3** täpsustab, et kui erisoodustuseks on laenu andmine turutingimustest madalama intressimääraga, loetakse erisoodustuse hinnaks turutingimustele vastava intressi summa ja laenulepingus ette nähtud intressimäära järgi tasumisele kuuluva intressi summa vahe, välja arvatud, kui intress selle maksmise hetkel on vähemalt kahekordne **võlaõigusseaduse § 94 lõike 2** kohaselt viimati avaldatud intressimäär.

Erisoodustus on laenu andmine **turutingimustest madalama intressimääraga**.

Kui turutingimustel on laenuintress **madalam** kui kahekordne Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatav intressimäär, siis loetakse erisoodustuse hinnaks turutingimustele vastava intressi summa ja laenulepingus ette nähtud intressimäära järgi tasumisele kuuluva intressi summa vahe.

Kui turutingimustel on laenuintress **kõrgem** kui kahekordne Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatav intressimäär, siis erisoodustusena ei käsitleta sellist laenuandmist, mille intress on vähemalt kahekordne Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatav intressimäär.

Laenu andmisel ja erisoodustuse hindamisel tuleb lähtuda intressi maksmise hetke seisuga viimati väljaandes Ametlikud Teadaanded Eesti Panga poolt avaldatud Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatavast **intressimäärast**.

NÄIDE

Ettevõte on andnud oma töötajale eluasemelaenu intressimääraga 4,55% (6 kuu euribor + 1,2% marginaal), mis vastab turutingimustele. Olenemata sellest, et intress on tasumise hetkel 4,55% (3,35% + 1,2%) alla Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatavast kahekordsest intressimäärast 5% (01.01.2023 seisuga 2 × 2,5%), ei teki tööandjal maksukohustust, sest intress vastab turutingimustele.

Turutingimustel laenuintressi määratlemisel on abiks Eesti Panga veebilehel avaldatud **„Eesti kodumajapidamistele antud laenude intressimäärad laenuliigi ja valuuta lõikes"** statistika.

Laenulepingus võib tööandja töötajaga kokku leppida intressimäära ja intressi tasumise kuu- või aastapõhiselt. Erisoodustuse hind arvutatakse ja deklareeritakse sellel kuul, millal töötajal on kohustus lepingust tulenevalt intressi tasuda.

Samuti võib tööandja töötajaga kokku leppida, et intressi laenult tasuma ei pea, kuid töötaja poolt tasumata intressikulu tuleb tööandjal deklareerida kui erisoodustus. Kui laenulepingus intressi maksmise kohustust ette ei nähta, siis tuleb tööandjal erisoodustuse hind laenu intressimääralt arvutada ja deklareerida hiljemalt detsembrikuu deklaratsioonil. **Võlaõigusseaduse § 397 lõike 3** kohaselt tuleb majandus- või kutsetegevuses antud laenu intresse tasuda iga kalendriaasta lõpul. Seega, kui töötajal ei ole laenulepingust tulenevalt kohustust kalendriaasta jooksul laenult intressi maksta, on ta saanud intressikulu ulatuses rahaliselt hinnatava hüve.
Koodi 4060 täitmiseks kasutatakse abiridu 4061 ja 4062.

Koodile 4060 kantakse **positiivne tulemus**, s.t koodide **4061** ja **4062 summa on suurem 0-st**.

Viimati uuendatud 08.01.2025

Näide. Antud laenu deklareerimine

Tööandja andis töötajale laenu summas 5000 eurot üheks kuuks intressimääraga 0%. Turutingimustel on antud laenu intress **kõrgem** kui kahekordne Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatav intressimäär 5%.

Laenu andmisel ja erisoodustuse hindamisel tuleb lähtuda intressi maksmise hetke seisuga viimati Eesti Panga poolt avaldatud Euroopa Keskpanga põhirefinantseerimisoperatsioonidele kohaldatavast **intressimäärast**.

Erisoodustuse hind leitakse kahekordse Euroopa Keskpanga põhifinantseerimise operatsioonidele kohaldatava intressimäära järgi arvutatud summa ning laenulepingus kokku lepitud ja tasutava intressimäära summade vahena.

01.01.2023 seisuga on kahekordseks Euroopa Keskpanga põhifinantseerimise operatsioonidele kohaldatavaks intressimääraks 2 × 2,5% = 5%.

LISA 4 TÄIDETAKSE JÄRGMISELT

	Kood	Summa
Turutingimustest madalama intressimääraga antud laen: kood 4061 – kood 4062 > 0 20,83 – 0 = 20,83	4060	20,83
turutingimuste alusel arvutatud intressi summa: 5000 × 5% = 250 ÷ 12 kuud = 20,83	4061	20,83
laenulepingus ettenähtud intressimäära järgi arvutatud intressi summa: 5000 × 0% = 0	4062	0

Viimati uuendatud 08.01.2025

Tehing turuhinnast madalama hinnaga

Asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, müük või vahetus turuhinnast madalama hinnaga (kood 4070)

Tulumaksuseaduse § 48 lg 4 p 7 kohaselt maksustatakse erisoodustusena tööandja poolt töötajale asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, müük või vahetus turuhinnast madalama hinnaga.

Vara mõiste on määratletud **tulumaksuseaduse § 15** lõikes 1, mille kohaselt on vara ükskõik milline võõrandatav ja varaliselt hinnatav ese. Vara ja erisoodustuse ese võib olla kinnis- või vallasasi, väärtpaber, nimeline aktsia, osa-, täis- või usaldusühingusse tehtud sissemakse, ühistule makstud osamakse, investeerimisfondi osak, nõudeõigus, ostueesõigus, hoonestusõigus, kasutusvaldus, isiklik kasutusõigus, rentniku õigus, tagasiostukohustus, hüpoteegi, kommertspandi, registerpandi või muu piiratud asjaõigus või selle järjekoht või muu varaline õigus. TuMS § 15 lg 1 kohaselt võib lisanduda ja kuuluda erisoodustuse esemena maksustamisele ka seaduses loetlemata vara või varaline õigus.

Teenuseks loetakse tööandja ettevõtluses osutatavaid hüvesid. Teenust pole võimalik ladustada ega ette toota. Seda saab üle anda teenindaja ja ostja kontakti korral. Teenusel ei ole esemelist vormi ja ta pole kellegi omand. Teenused võivad olla isikule suunatud (notar, arst, kino) või objektile suunatud (valveteenus, reklaamiagentuur).

„Erisoodustuse hinna määramise korra" § 2 lõigete 2–5 kohaselt kujuneb asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse erisoodustuse hind vastavalt sellele, kas asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse realiseerimine (osutamine) on tööandja põhitegevus või üks põhitegevus või kui nimetatu ei ole tööandja põhitegevuseks.

- Kui erisoodustus on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse **tasuta üleandmine**, mille realiseerimine (osutamine) **on tööandja põhitegevus või üks põhitegevus**, siis loetakse erisoodustuse hinnaks müügihind, millega sarnane asi, väärtpaber, varaline õigus või teenus realiseeritakse (osutatakse) samas koguses ning samal ajal kolmandatele, tööandjaga mitteseotud isikutele.

- Kui erisoodustus on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse **tasuta üleandmine**, mille realiseerimine **ei ole tööandja põhitegevus või üks põhitegevus**, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse osutamise turuhind või siis bilansiline maksumus (põhivara puhul jääkmaksumus) juhul, kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata.

- Kui erisoodustus on tööandja asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse müük **turuhinnast madalama hinnaga**, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või

- teenuse turuhinda või bilansilise maksumuse (põhivara puhul jääkmaksumuse), kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata, ja müügihinna vahe.

- Kui erisoodustus on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse v**ahetus turuhinnast madalama arvestusliku väärtusega,** loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja vahetusel aluseks võetud arvestusliku väärtuse vahe. Kui vahetatavate asjade, väärtpaberite, varaliste õiguste või teenuste arvestuslikud väärtused erinevad vastavatest turuhindadest, loetakse erisoodustuse hinnaks nende turuhindade vahe.

Viimati uuendatud 30.06.2021

Näide. Töötajale tasuta toitlustamise võimaldamise deklareerimine

Kui tööandja osutab toitlustamisteenust ning töötajale võimaldatakse tasuta toitlustamine, siis deklareeritakse antud kulu koodil 4070 (**„Erisoodustuse hinna määramise kord**“ § 2).

Viimati uuendatud 21.06.2021

Näide. Töötaja toitlustamise kulu deklareerimine

Kui tööandja maksab või vahendab töötaja toitlustamise kulu, on tegemist töötaja kulu katmisega (**„Erisoodustuse hinna määramise kord“ § 6**) ning antud kulu deklareeritakse koodil 4130.

Viimati uuendatud 05.06.2023

Osalusoptsioonid

Tulumaksuseaduse § 48 lõike 4 punkti 11 kohaselt loetakse erisoodustuseks tööandja antud osalusoptsiooni võõrandamisel või optsiooni alusvaraks oleva osaluse omandamisel saadud tulu. Tulumaksuseaduse § 48 lõige 5³ täpsustab lõike 4 punkti 11 ja sätestab, et osalusoptsiooni ei maksustata andmise hetkel. Kui osalusoptsiooni alusvara on osalus tööandjas või tööandjaga samasse kontserni kuuluvas äriühingus, ei loeta erisoodustuseks osalusoptsiooni alusvaraks oleva osaluse omandamist, kui osalus omandatakse mitte varem kui kolme aasta möödumisel osalusoptsiooni andmisest arvates.

Kui kogu osalus tööandjas või temaga samasse kontserni kuuluvas äriühingus võõrandatakse vähemalt kolmeaastase tähtajaga optsioonilepingu kehtivuse ajal, samuti kui töötajal tuvastatakse täielik töövõimetus või töötaja sureb, ei loeta erisoodustuseks optsiooni alusvaraks oleva osaluse omandamist ulatuses, mis vastab proportsionaalselt optsiooni hoidmise ajale enne nimetatud sündmust.

Kui optsioonileping ei ole digitaalselt allkirjastatud ega notariaalselt kinnitatud, on tööandja kohustatud esitama lepingu Maksu- ja Tolliametile e-posti teel **ariklient@emta.ee**.

Koodi 4080 täitmiseks kasutatakse abiridu 4081, 4082 ja 4083.

Koodile **4080 kantakse positiivne tulemus**, s.t koodide 4081 – 4083 ja 4081 – 4082 – 4083 summad on suuremad 0-st.

Kui **tulemus on negatiivne**, siis koodi 4080 ei täideta. Sellisel juhul ei ole vaja summasid sisestada, kuna maksukohustust ei teki.

Viimati uuendatud 08.01.2025

Näide. Osalusoptsioooni võõrandamine

Töötaja Piret võõrandab oma osalusoptsiooni samas äriühingus töötavale töötajale Kajale 100 euro eest (turuhind). Töötaja Piret teavitab oma tööandjat osalusoptsiooni võõrandamisest. Töötaja oli maksnud optsioonilepingu sõlmimisel tööandjale optsioonipreemiat 10 eurot.

LISA 4 TÄIDETAKSE JÄRGMISELT

Tööandja antud osalusoptsiooni võõrandamisel või osalusoptsiooni alusvaraks oleva osaluse omandamisel saadud tulu: *osalusoptsiooni võõrandamisel: **Arvutuskäik II**: kood 4081- kood 4083 (positiivne tulem): 100 - 10 = 90* *osalusoptsiooni realiseerimisel: **Arvutuskäik IV**: kood 4081- kood 4082 - kood 4083 (positiivne tulem)*	***4080***	*90*
osalusoptsiooni turuhind	***4081***	*100*
osaluse realiseerimishind	***4082***	
optsioonipreemia	***4083***	*10*

Viimati uuendatud 30.06.2021

Näide. Osalusoptsiooni realiseerimine

Tööandja annab töötajale optsiooni, mille andmise ja täitmise vahe on väiksem kui kolm aastat. Sellise tehingu puhul ei ole tegemist maksuvaba osalusoptsiooniga, kuna ei ole täidetud kolmeaastane optsiooni hoidmise nõue (TuMS § 48 lõige 5³). Töötajale anti võimalus soetada osalusoptsioon optsioonipreemiaga 10 eurot, realiseerimise hinnaks oli 50 eurot. Osalusoptsiooni realiseerimisel oli osakute turuhinnaks 200 eurot.

LISA 4 TÄIDETAKSE JÄRGMISELT

Tööandja antud osalusoptsiooni võõrandamisel või osalusoptsiooni alusvaraks oleva osaluse omandamisel saadud tulu: *osalusoptsiooni võõrandamisel: **Arvutuskäik II**: kood 4081 - kood 4083 (positiivne tulem) või* *osalusoptsiooni realiseerimisel: **Arvutuskäik IV**: kood 4081 - kood 4082 - kood 4083 (positiivne tulem): 200 - 50 - 10 = 140*	***4080***	*140*
osaluse turuhind	***4081***	*200*
osaluse realiseerimishind	***4082***	*50*
optsioonipreemia	***4083***	*10*

Viimati uuendatud 30.06.2021

Tehing turuhinnast kõrgema hinnaga

Asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmine turuhinnast kõrgema hinnaga (kood 4090)

Kui erisoodustus on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmine töötajalt turuhinnast kõrgema hinnaga, loetakse „**Erisoodustuse hinna määramise korra**" § 2 lõike 6 põhjal erisoodustuseks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja ostuhinna vahe.

Vara ostuhinnast kõrgema hinnaga ostmine maksustatakse erisoodustusena olenemata sellest, kas vara võõrandamisest saadud kasu on maksustatav või mitte. Erisoodustusena maksustatakse ka töötaja isiklikus tarbimises oleva vallasasja ostmisel töötajale makstud turuhinda ületav osa müügihinnast.

Koodi 4090 täitmiseks kasutatakse abiridu 4091 ja 4092. Koodile 4090 kantakse positiivne tulemus, s.t koodide 4091–4092 summa on suurem 0-st.

Kui tulemus on negatiivne, siis koodi 4090 ei täideta. Sellisel juhul ei ole vaja summasid sisestada, kuna maksukohustust ei teki.

Viimati uuendatud 21.06.2021

Loobumine nõude sissenõudmisest

Loobumine rahalise nõude sissenõudmisest (kood 4100)

Tulumaksuseaduse § 48 lg 4 punkti 9 kohaselt loetakse erisoodustuseks ka loobumine töötajalt rahalise nõude sissenõudmisest, välja arvatud, kui prognoositavad mõistlikud kulud seoses rahalise nõude sissenõudmisega ületavad nõude suurust.

„Erisoodustuse hinna määramise korra" § 5 kohaselt, kui erisoodustuseks on loobumine rahalise nõude sissenõudmisest, loetakse erisoodustuse hinnaks rahalise nõude suurus.

Tehingu erisoodustusena käsitlemiseks peavad olema täidetud järgmised tingimused:

- ✓ eksisteerib sissenõutav rahaline nõue

- ✓ sellise rahalise nõude sissenõudmisest loobutakse
- ✓ sissenõudmise kulud oleksid nõudest väiksemad.

Kui sissenõudmisega kaasnevad kulud oleksid suuremad nõude suurusest, siis sellises situatsioonis loobumist ei saa käsitada erisoodustusena. Siinkohal ei ole oluline see, millisel alusel tööandjal selline nõue töötaja vastu on tekkinud.

Sellise nõude aluseks võib olla töötaja poolt kahju tekitamine tööandjale, töötajale makstud ja kasutamata avansid, töötaja isiklike kõnede kinnimaksmine ning selle sissenõudmisest loobumine, töötaja lähetusse minemisest keeldumise tõttu tekkinud nõudeõigus töötaja vastu, jne.

Viimati uuendatud 21.06.2021

Koolituskulud

Tasemeõppe või täienduskoolituse kulude katmine (kood 4110)

Ettevõtlusega seotud kulu on üldreeglina see, kui tööandja koolitab töötajaid, täiustamaks tööülesannete täitmist, mida töötaja (iga päev) tööandja juures teeb. Tööandja on kohustatud tagama töötajale tööalaste teadmiste ja oskuste arendamiseks tööandja ettevõtte huvidest lähtuva koolituse ning kandma koolituskulud ja maksma koolituse ajal keskmist töötasu (**TLS § 28** lg 5).

Erisoodustusena tuleb tööandjal deklareerida ja maksustada täiskasvanute koolituse seaduse § 1 tähenduses tasemeõppe ja täienduskoolituse kulude katmine, välja arvatud töö- ja teenistussuhtega ning juriidilise isiku juhatuse liikme, välismaa äriühingu filiaali juhataja ja mitteresidendi muu püsiva tegevuskoha tegevjuhi ülesannetega otseselt seotud tasemeõppe või täienduskoolituse kulude katmine (**tulumaksuseaduse § 48** lg 4 p 10).

„Erisoodustuse hinna määramise korra" § 6 kohaselt, kui erisoodustuseks on töötaja kulude katmine, loetakse erisoodustuse hinnaks tööandja poolt töötaja kulude katmiseks makstud summa.

Täiskasvanute koolituse seaduse kohaselt jagunevad täiskasvanute koolitused

- ※ **tasemeõppeks**

※ **täienduskoolituseks** (tööalane ja vabahariduslik koolitus).

Täiskasvanute koolituse seaduse § 1 lõike 3 kohaselt reguleerivad tasemeõppe korraldamist põhikooli- ja gümnaasiumiseadus, kutseõppeasutuse seadus, rakenduskõrgkooli seadus, ülikooliseadus ning erakooliseadus.

Täienduskoolitus on väljaspool tasemeõpet õppekava alusel toimuv eesmärgistatud ja organiseeritud õppetegevus.

Tasemeõppes on täiskasvanutel võimalik omandada:

1. mittestatsionaarses õppevormis või eksternina põhiharidust ja üldkeskharidust
2. mittestatsionaarses õppevormis kutseõpet
3. osakoormusega või eksternina kõrgharidust

※ Täiskasvanutel on võimalik õppida kõikides kutseõppe liikides ja kõrghariduse astmetel. Täiskasvanutel on võimalik omandada kõrgharidust osakoormusega või eksternina bakalaureuse-, magistri- ja doktoriõppes või bakalaureuse- ja magistriõppe integreeritud õppekavadel.

Täiskasvanute tasemeõpet võimaldavad üldhariduskoolid, kutseõppeasutused, rakenduskõrgkoolid ning ülikoolid sõltumata omandivormist (s.t avalik-õiguslik juriidiline isik, erakool, riigi- või munitsipaalkool).

Tasemeõppe läbimist tõendab tunnistus või diplom.

Tööülesannetega otseselt seotud tasemeõppe kulu saab kompenseerida maksuvabalt järgmistele isikutele:

✓ töölepingu alusel töötavale töötajale

✓ ametnikule

✓ juriidilise isiku juhatuse liikmele

✓ mitteresidendi muu püsiva tegevuskoha tegevjuhile.

Antud maksuvabastus ei laiene kontrollorgani liikmetele, töövõtu-, käsundus- või muu võlaõigusliku lepingu alusel töötavale või teenust osutavale füüsilisele isikule (FIE).

Tasemeõppe kulu on maksuvaba järgmistel tingimustel:

- ✓ otsene vajadus, põhjendatus (investeering töötajasse)
- ✓ kehtiv töösuhe.

Tasemeõppe katmise kulutused on õigustatud, kui tööandja vajab oma eesmärkide täitmiseks just sellise kvalifikatsiooniga spetsialisti. Tööandjapoolset tasemeõppe kulu katmist vaadeldakse tavapärase investeeringuna, mille eesmärgiks on eelduste loomine tööandja edukaks töötamiseks tulevikus. Sellise kulutuse tegemisel on õigustatud eeldada töötaja hilisemat panust temasse investeeritu tagasiteenimiseks. Töötajaga peab olema sõlmitud kehtiv leping ning töötaja peab olema asunud tööle. Maksusoodustus ei laiene tasemeõppekuludele, kui leping on sõlmitud, kuid kokkuleppeliselt asutakse tööle alles näiteks kolme kuu pärast.

Maksuhaldur soovitab sõlmida töötajatega koolituskulude kokkuleppe (**TLS § 34**), milles näidetakse ära tasemeõppe sisu ja kulud, kulude tegemise otsene vajadus ja põhjus.

Maksuhaldur juhib tähelepanu, et maksuvabastusel ei eristata töötaja õppimist osakoormusega, eksternina, ega kaugõppes, õhtuõppes. Endiselt ei käsitleta erisoodustusena tasemeõppe raames läbituid üksikuid aineid, kui need on otseselt seotud ettevõtlusega ja vajalikud töötaja tööks. Tasemeõppega kaasnevate sõidu- ja majutuskulude hüvitamisel maksuvabastust ette nähtud ei ole, sest maksuvaba on ainult otseselt hariduse omandamisega seotud kulu.

Kui tööandja on töötajale hüvitanud tasemeõppe kulu, siis ei saa füüsiline isik seda kulu oma tuludeklaratsioonis deklareerida.

Täienduskoolituse termin hõlmab tasemeõppest väljapoole jäävat, õppekava alusel toimuvat vabahariduslikku ja tööalast koolitust. Kuna nende kahe koolitusliigi vahel on õppekavade tasandil keeruline erisusi leida, siis on liigitamine võimalik üksnes õppija isiklikest eesmärkidest või töökoha nõuetest tulenevalt. Vajaduse korral on tööandjal võimalik liigitada täienduskoolitust selle järgi, kas õppimise eesmärk on tööalane või tööväline enesetäiendamine.

Täienduskoolituse all peetakse silmas koolitust, mis toimub õppekava alusel ning on eesmärgipärane ja organiseeritud. Eeldatakse, et väljundipõhise õppekavaga lepitakse kokku, millised teadmised, oskused või hoiakud õppija õppeprotsessi tulemusel omandab.

Täienduskoolituse defineerimisel ei kasutata ajalist mahtu, sisu või vormi puudutavaid tunnuseid, sest täienduskoolitus võib toimuda äärmiselt erinevas mahus, vormis ja sisuga. Näiteks saab täienduskoolituseks lugeda nii lühikesi üksikute kompetentside arendamiseks toimuvaid koolituskursusi (mille kestus võib olla alates mõnest tunnist või päevast) kui ka kursusi, mis võimaldavad omandada või süvitsi arendada mõne valdkonna põhioskusi ja teadmisi või teatavaid kompetentse (mis eeldatavalt on

ajaliselt mahukamad).

Peamiseks kriteeriumiks täienduskoolituse defineerimisel on mahu või muu taolise asemel seega eespool nimetatud väljundipõhise õppekava olemasolu. Lühikesi infopäevi, seminare jt infojagamise üritusi, millel õppekava puudub, täiskasvanute koolituse seaduse mõistes täienduskoolituseks ei loeta.

Vabahariduslik koolitus võimaldab isiksuse, tema loovuse, annete, initsiatiivi ja sotsiaalse vastutustunde arengut ning eluks vajalike teadmiste, oskuste ja võimete lisandumist. Kuna õpitud teadmisi ja oskusi ning arendatud võimeid kasutatakse ka tööelus, siis käsitletakse täiskasvanute koolituse seaduses vabahariduslikku koolitust koos tööalase koolitusega ühtselt täienduskoolituseks.

Viimati uuendatud 30.06.2021

Tervis ja sport

Kulutused töötajate tervise edendamiseks (kood 4120)

Antud väljal deklareeritakse erisoodustusena maksustatavad kulutused töötajate tervise edendamiseks, mis ületavad 400 eurot aastas töötaja kohta ning kulud, milledele maksusoodustus ei laiene.

Rohkem infot lehel **Erisoodustused**.

Viimati uuendatud 19.12.2024

Muud erisoodustused

Muud erisoodustused (kood 4130)

Sellel koodil näidatakse muud töötajatele antud erisoodustused, mida ei ole teistel lisa 4 koodidel välja toodud.

Koodil 4130 näidatakse ka puudega töötajale antud abivahendeid väärtuses, mis ületavad kalendriaastas 50% töötajale või ametnikule kalendriaasta jooksul makstud ja sotsiaalmaksuga maksustatud väljamaksete summat. Arvestust võib pidada ning deklareerida summeeritult kalendriaasta viimasena esitatud lisal 4.

Tööandja võib anda teatud ulatuses maksuvabalt abivahendeid töötajale, kellel on tuvastatud osaline või puuduv töövõime (kuulmispuude puhul kuulmislangusega alates 30 detsibellist) või kellele on määratud puude raskusaste. Maksuvabad on abivahendid väärtuses, mis ei ületa kalendriaastas 50% töötajale või ametnikule kalendriaasta jooksul makstud ja sotsiaalmaksuga maksustatud väljamaksete summast.

Selleks, et tööandja saaks hüvitada töötajale abivahendeid väärtuses, mis ei ületa kalendriaastas 50% töötajale või ametnikule kalendriaasta jooksul makstud ja sotsiaalmaksuga maksustatud väljamaksete summast, peab olema tuvastatud osaline või puuduv töövõime (kuulmispuude puhul kuulmislangusega alates 30 detsibellist).

Seaduses ei täpsustata, millal või millise tööandja juures peab töövõime kaotus tekkima, vaid oluline on, et on tuvastatud osaline või puuduv töövõime (**töövõimetoetuse seadus** § 5) ja tööandjal on sellest tulenevalt võimalus kanda abivahenditega seotud kulusid.

Koodil 4140 näidakse koodidel 4000 kuni 4130 kajastatud arvude summa kokku.

Viimati uuendatud 20.09.2021

Töötervishoiukulud

Tulumaksuseaduse § 32 lg 2 kohaselt on kulu ettevõtlusega seotud, kui see on tehtud maksustamisele kuuluva ettevõtlustulu saamise eesmärgil või on vajalik või kohane sellise ettevõtluse säilitamiseks või arendamiseks ning kulu seos ettevõtlusega on selgelt põhjendatud, samuti kui see tuleneb **töötervishoiu ja tööohutuse seaduse § 13** lõikest 1.

Töötervishoiu- ja tööohutuse seadusest tulenevalt on tööandjale pandud rida kohustusi, mille täitmisega seonduvad kulud on ettevõtlusega seotud kulud, kuid kui tööandja soovib kanda tööohutuse ja töötervishoiukulusid suuremas mahus kui seadusandlus ette näeb, on tööandja tehtav kulutus maksustatav kui erisoodustus.

Töötervishoiu- ja tööohutusega seonduvate kulude maksustamisel võtab maksuhaldur tööandja kulutuste hindamisel arvesse töötervishoiu ja tööohutuse seaduses sätestatut ja muid õigusakte, mis

reguleerivad töötajatele ohutu ja turvalise töökeskkonna tagamist olenevalt tööandja ettevõtluse iseloomust ja tegevusaladest.

Töötervishoiukulude maksustamise juhendi leiate erisoodustuste lehelt jaotisest **Töötervishoid**. Kood 4130 täidetakse, kui tööandja on teinud ülalpool ridadel nimetamata kulutusi, mis kuuluvad erisoodustusena maksustamisele.

Näiteks võivad nimetamata kuludeks olla sünnipäevakingitused (ei olene kingituse maksumusest), töötajate tasuta või soodushinnaga toitlustamine, esindusriietus jm seadustega reguleerimata töö- ja vormiriietus, töötajate tööle ja töölt koju sõidukulude katmine või tasuta korraldamine, v.a kui ühistransporti kasutades ei ole võimalik seda teekonda läbida mõistliku aja- või rahakuluga, kustutatud õppelaenu intressid, õppelaenu tasumine, töötajate eest trahvide tasumine (parkimistrahv), jne.

Viimati uuendatud 25.07.2022

Töölepingu alusel töötava töötaja majutamise kulud

Töölepingu alusel töötava töötaja majutamise kulude katmine on tööandja jaoks maksuvaba, kui kulud on seotud tööandja ettevõtlusega ning täidetud on mõlemad alljärgnevad tingimused:

1. töötaja elukoht asub vähemalt 50 kilomeetri kaugusel töökohast ja töötaja omandis ei ole töökohale lähemal asuvat elusasemena kaustatavat kinnisvara ning need tingimused on täidetud kogu majutamise perioodil;
2. kulutused majutatava töötaja kohta on maksuvabad kuni 500 eurot kalendrikuus majutamise korral Tallinnas või Tartus ja kuni 250 eurot muudel juhtudel.

Puudutab kulusid, mis on seotud töötaja majutamisega töötaja huvides. Kui üldjuhul on sellised kulud täies ulatuses maksustatavad, siis töölepingu alusel töötavatele töötajatele on seatud maksuvaba piirmäär ja teatud tingimused.

Kui töötajad kasutavad majutuseks tööandjale kuuluvat korterit, siis erisoodustuse hinna aluseks on üürihind ja kommunaalkulud, st vee-, kanalisatsiooni-, elektri- ja prügikulud.

Viimati uuendatud 19.12.2024

Näide. Eesti töötaja üürib tööandja korterit

Tööandja värbas Narvas elava töötaja tööle Tallinna. Selleks, et töötaja ei peaks iga päev sõitma Narvast Tallinna ja tagasi, võimaldab tööandja tööpäevadel töötajal elada tööandjale kuuluvas korteris, mis asub Tallinnas. Korteri üür koos kommunaalkuludega on **550 eurot kuus**. Kuna Tallinnas on **maksuvabaks piirmääraks 500 eurot**, siis ületav osa 50 eurot kuulub maksustamisele erisoodustusena.

Viimati uuendatud 19.12.2024

Näide. Välisriigi töötaja majutamine ja Eestis viibimise kulud

Välisriigi töötaja majutamine ja Eestis viibimise kulud

Tööjõurenditeenuse osutaja sõlmib töölepingud välisriikidest saabunud töötajatega ning majutab nad üürikorteris. Töölepingu alusel töötava töötaja majutamisega seotud otsesed kulud arvestatakse piirmäära hulka (üüri, kommunaalkulud (sh ka küttepuud, kahjuritõrje, sest antud kulu on seotud üüritava kinnisvara haldamise ja/või hooldamisega). Kulud arvestatakse piirmäära hulka koos käibemaksuga.

Kui tööjõurenditeenuse osutaja sisustab üürikorteri (sh tasub maakleritasu) ja ostab mööbli (voodi, madratsid, voodipesu, käterätid ja kööginõud) ja neid kasutavad erinevad renditöötajad, keda korteris erinevatel aegadel majutatakse, siis on tegemist ettevõtlusega seotud kuludega. Kui madratsid, pesud jm antakse töötajate omandisse, on tegemist töötajale antud hüvega ehk erisoodustusega.

Töötaja majutamiseks (v.a töötaja lähetamisel) tehtud kulude (sh kommunaalteenustelt ja üürikorterisse ostetud sisustuselt) sisendkäibemaks ei ole mahaarvatav isegi juhul, kui majutatakse töötajat, kellele vastavalt **välismaalaste seaduse § 291** lõikele 2 tuleb tagada Eestis majutamine ja kanda töötaja Eestis viibimise kulud. Kahjuritõrje teenust ja üürikorteri maakleriteenust ei ole alust lugeda töötaja(te) majutamiseks tehtud kuludeks ja nende teenuste sisendkäibemaks on mahaarvatav.

Viimati uuendatud 21.06.2021

Erisoodustuse summa, mida Eestis ei maksustata

Piiriülese töötamisega seotud erisoodustuste maksustamine (koodid 4150 ja 4160)

Koodidel 4150 ja 4160 deklareeritud summad seonduvad eelkõige töötajale piiriülese töötamisega seotud erisoodustuste maksustamisega.

Koodil 4150 näidatakse erisoodustused, mida tööandja on teinud oma töötajale, kes täidab oma tööülesandeid välisriigis, kellega Eesti Vabariigil on sõlmitud topeltmaksustamise vältimise leping ja töötaja maksab tulumaksu selles välisriigis (k.a erisoodustuselt, mis maksulepingu kohaselt on palgatulu). Sellise maksulepingu olemasolul tööandja tehtud erisoodustuselt tulumaksu ei maksa.

Selline erisoodustus näidatakse vastavalt erisoodustuse iseloomule koodidel 4000–4130 ja koodil 4140 kokkuvõttes ning koodil 4150 tuuakse see summa eraldi välja, s.t välistatakse maksuarvestuses tulumaksuga maksustamisel.

Koodil 4160 näidatakse tehtud erisoodustused välisriigist palgatud töötajale, kes on esitanud Eesti tööandjale vormi A1. Sellisel juhul makstakse sotsiaalmaks töötaja residentriiki ja ei maksustata temale tehtud erisoodustust Eestis sotsiaalmaksuga. Sarnaselt eeltoodule kajastatakse erisoodustuse summa vastavalt koodidel 4000–4130 ja koodil 4140 kokkuvõttes, kuid koodil 4160 tuuakse sotsiaalmaksuga mittemaksustatav summa välja, s.t välistatakse maksuarvestuses sotsiaalmaksuga maksustamisel.

Piiriüleselt töötavatele isikutele makstava tasu maksustamist tulumaksuga reguleerivad tulumaksuga topeltmaksustamise vältimise ning maksudest hoidumise tõkestamise lepingud, kui need on vastavate riikide vahel sõlmitud (edaspidi maksuleping) ja sotsiaalmaksuga maksustamist reguleerib **Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 883/2004**.

Eesti sõlmitud maksulepingutes reguleerib riikidevahelise piiriülese töötamise korral makstava palga maksustamist artikkel 15 ning ülejäänud aktiivsete tulude liikide maksustamist artiklid 16–20. Kuigi maksulepingute artiklid ei täpsusta, millised tululiigid on artiklite objektiks, tuleneb OECD avaldatud kommentaaridest vastavate artiklite kohta selgelt välja, et ka erisoodustuste laadsed väljamaksed peaksid olema selliste artiklite objektiks.

Viimati uuendatud 21.06.2021

Eestis ei maksustata tulumaksuga

Erisoodustuste summa, mida Eestis tulumaksuga ei maksustata (kood 4150)

Kui isik saab välisriigis töötamise eest palka, lisatasu, juurde makset, puhkusetasu jne; töövõtu-, käsundus- või muu võlaõigusliku lepingu alusel makstud töö- või teenustasu; tasusid, mida maksab juriidiline isik juhtimis- või kontrollorgani liikmele (TuMs § 9) oma ametiülesannete täitmise eest, ei maksustata sellele isikule antud erisoodustust Eestis tulumaksuga, kui on täidetud alljärgnevad tingimused:

- ✓ isik on viibinud töötamise eesmärgil välisriigis vähemalt 183 päeval 12 järjestikuse kalendrikuu jooksul
- ✓ välisriigis on nimetatud tulu olnud isiku maksustatav tulu ning see on dokumentaalselt tõendatud ja tõendil on näidatud tulumaksu summa (ka juhul, kui summa on null).

Viimati uuendatud 21.06.2021

Eestis ei maksustata sotsiaalmaksuga

Erisoodustuste summa, mida Eestis sotsiaalmaksuga ei maksustata (kood 4160)

Eesti Vabariigi territooriumil kohaldatakse Euroopa Liidu (EL) sotsiaalkindlustuse koordineerimisreegleid, mis tagavad võõrtöötajate sotsiaalse kaitse sotsiaalkindlustuse valdkonnas, et vältida isikute piiriülese liikumise korral sotsiaalkindlustuse alt välja jäämist või topeltkindlustust.

Alates 1. maist 2010.a reguleerivad ELi töötaja sotsiaalkindlustust **Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus nr 883/2004** „Sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta" (edaspidi põhimäärus) ja **selle rakendusmäärus nr 987/2009** mis asendasid seni kehtinud Euroopa Liidu Nõukogu määruseid nr 1408/71 ja nr 574/72.

Euroopa Liidu Nõukogu määruse alusel määratakse kindlaks, millise ELi liikmesriigi seadusandlust tuleb kohaldada, kui on tegu isiku töötamisega vähemalt kahes riigis. Määruses nr 883/2004 on sätestatud, et Euroopa Ühenduse sees liikuvad töötajad alluvad üksnes ühe liikmesriigi õigusaktidele ja selleks riigiks on üldreeglina riik, mille territooriumil isik töötab. Seega, kui Eesti elanik asub tööle ühes ELi liikmesriigis,

siis makstakse tema sotsiaalkindlustusmakseid selles riigis.

Vältimaks takistusi töötajate liikumisvabadusele on kehtestatud lühiajalisele (kuni 2 aastat) teises riigis töötamisele lihtsustatud erand, mille kohaselt jääb töötaja suhtes kehtima alalise töökohariigi sotsiaalkindlustussüsteem. Seega, kui töötaja alaline töökoht on Eestis, mistõttu on töötajal kehtiv sotsiaalkindlustus Eestis, siis töötaja teise liikmesriiki tööle saatmisel kohaldatakse jätkuvalt Eesti seadusandlust. See tähendab, et tema tööandja peab maksma sellele töötajale makstud töötasult sotsiaalmaksu Eesti seaduste alusel ning ajutises töökohariigis sotsiaalkindlustusmakseid maksta ei tule. Selleks, et nimetatud põhimõtet elus rakendada, tuleb taotleda Sotsiaalkindlustusametis töötaja jaoks lähetussertifikaat vormil A1. Lähetussertifikaadi A1 väljastamine ei tähenda, et tegu oleks töölähetusega, rohkem lugege punktist 3.3.1.1.1.

Seega võib eksisteerida situatsioone, kus isik läheb Eestist tööle välisriiki ning talle makstav palk kuulub tulumaksuga maksustamisele sihtriigis ning sotsiaalmaksuga maksustamise lähteriigis. Samamoodi kuuluvad maksustamisele ka sellele isikule antavad erisoodustused.

Viimati uuendatud 21.06.2021

Näide. Töötamine välisriigis rohkem kui 183 päeva A1 tõendiga

Töötamine välisriigis rohkem kui 183 päeva A1 tõendiga

Eesti residendist tööandja saadab oma töötaja Soome tööle pikemaks ajakskui 183 päeva. Tööandja oli taotlenud vormi A1, kuulub töötajale antav erisoodustus tulumaksuga maksustamisele Soomes ja sotsiaalmaksuga maksustamisele Eestis. Kui vormi A1 ei oleks taotletud, oleks erisoodustus kuulunud nii tulumaksu kui sotsiaalmaksuga maksustamisele Soomes.

Viimati uuendatud 21.06.2021

Näide. Töötamine välisriigis vähem kui 183 päeva A1 tõendiga

Töötamine välisriigis vähem kui 183 päeva A1 tõendiga

Eesti residendist tööandja saadab oma töötaja Soome tööle lühemaks ajaks kui 183 päeva. Tööandja oli taotlenud vormi A1, mistõttu töötajale antav erisoodustus kuulub tulumaksuga ja sotsiaalmaksuga maksustamisele Eestis.

Viimati uuendatud 21.06.2021

Näide. Eesti tööandja juures töötab välisriigi resident A1 tõendiga

Eesti tööandja juures töötab välisriigi resident A1 tõendiga.

Eesti residendist tööandja töötaja on Läti residendist füüsiline isik, kes töötab füüsiliselt Eestis. Eesti tööandjale esitatakse vorm A1, mis kinnitab, et sotsiaalmaksu tasumise kohustus jääb Lätti. Seega ei kuulu sellele töötajale antav erisoodustus sotsiaalmaksuga maksustamisele Eestis, vaid lähtuda tuleb Läti seadusandlusest ja maksukohustuse tekkimisel tasuda sotsiaalmaks Lätisse. Isikule antav erisoodustus maksustatakse Eestis ainult tulumaksuga.

Viimati uuendatud 21.06.2021

Parandusdeklaratsioon

- Andmete parandamine, muutmine ja täiendamine toimub selle kuu TSD lisa 4 deklaratsioonil, kus parandatavat summat esmakordselt kajastati, s.t selle kuu kohta esitatakse uus deklaratsioon õigete andmetega.

- Paranduste tegemiseks ei ole võimalik näidata muutmist vajavatel koodidel miinusmärgiga summat

- või teha vahearvestusi.
- Deklaratsioone on võimalik parandada nii paberil kui ka elektroonselt esitada kuni kolm aastat tagasiulatuvalt.
- Kui andmed parandatakse pabervormil, siis kirjutatakse deklaratsiooni nurgale märkus „parandus".
- **TSD lisa 4 esitatakse alati koos vormiga TSD.**

Viimati uuendatud 01.10.2021

Erijuhtude tulumaks

Erijuhtude tulumaksukohustuse deklareerimine (koodid 4170 kuni 4181)

Koodil 4170 arvutatakse tulumaks koodide 4140–4150 näidatud summast, korrutades maksumääraga 22/78 (**tulumaksuseaduse § 4 lg 1 p 11**).

Koodil 4170 olev summa kantakse sama kuu maksudeklaratsiooni vormi TSD koodile 114.

Koodil 4180 arvutatakse **sotsiaalmaksuseaduse § 2 lg 1 punkti 7** kohaselt erisoodustuse sotsiaalmaks koodil 4181 näidatud summast maksumääraga 33% (**sotsiaalmaksuseaduse § 7 lg 1**), s.t koodil 4181 näidatud summa × 33 : 100.

Viimati uuendatud 19.12.2024